

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721202627
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8721202627.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava, Elektrárenská 10, Bratislava, IČO: 30807484, proti žalovanému: TATRA-AGROLEV, s.r.o., Okružná 787/18, Poprad, IČO: 31729797, o náhradu dávok poskytnutých z invalidného poistenia vo výške 12.214,24 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 12.12.2022 č. k. 12C/44/2021-84 takto jednohlasne

rozhodol:

- Potvrdzuje rozsudok.
- Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 12.214,24 eur ako náhradu dávok poskytnutých poškodenému z dôchodkového poistenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Náhradu trov konania stranám nepriznáva.“

2. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX došlo na mieste pracovnej plošiny sústavy vynášacích pásových dopravníkov krmiva silážnych veží pri maštali K-XXX na závode A. I. k ťažkému pracovnému úrazu zamestnanca, poškodeného B. Q., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „poškodený“). K pracovnému úrazu došlo pri doťahovaní matice poháňacieho valca, kedy sa poškodenému vyšmykol kľúč, oprel sa pri tom o ochranné zábradlie, ktoré sa prelomilo a poškodený následne spadol. O zistených nedostatkoch zo strany žalovaného rozhodol PROTOKOL Inšpektorátu bezpečnosti práce v O. č. S. - XX/XX/IPL - X zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý poukázal na porušenie ust. § 8 ods. 1 písm. b) z. č. 330/1996 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v nadväznosti na článok 57 STN 743305 a na článok 61 tejto normy. Ťažké ublíženie na zdraví poškodeného - zlomenina hrudného stavca s poškodením miechy bolo zo strany žalobcu posúdené ako dôvod na priznanie dôchodkovej dávky - invalidného dôchodku poškodenému. Za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX poškodenému zo strany žalobcu bolo vyplatených na dôchodkových dávkach invalidného dôchodku celkom 5.366,01 eur. Predmetná škoda bola zo strany žalobcu voči žalovanému uplatnená výzvou č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, pričom žalovaný zrealizoval po splatnosti čiastkové úhrady: dňa XX.XX.XXXX v sume 500 eur, dňa XX.XX.XXXX v sume 566,01 eur, dňa XX.XX.XXXX v sume 500 eur, dňa XX.XX.XXXX v sume 500 eur, dňa XX.XX.XXXX v sume 500 eur, dňa XX.XX.XXXX v sume 500 eur a čiastočnú úhradu dňa XX.XX.XXXX v sume 300 eur. Výzvou č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX si žalobca uplatnil voči žalovanému ďalšiu škodu spôsobenú vyplatením dávok dôchodkového poistenia za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, celkom v sume 10.214,24 eur, pričom žalovaný neuhradil

ani časť škody. Žalobca v konaní preukázal, že poškodenému vyplatil na dávkach invalidného dôchodku za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX a za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX celkom sumy 5.366,01 eur a 10.214,24 eur. Žalovaný ku dňu podania žaloby zaplatil žalobcovi v splátkach celkom čiastku vo výške 3.366,01 eur, a preto neuhradenou zostala žalovaná suma 12.214,24 eur. Súdny už v predchádzajúcich právoplatných rozhodnutiach vo vzťahu k rovnakým stranám sporu (7C 677/2001, 7C 960/2001) rozhodli o povinnosti žalovaného k úhrade vyplatených dávok nemocenského a dôchodkového poistenia konštatujúc zodpovednosť žalovaného za takto vzniknutú škodu žalobcovi. Žalovaný v predchádzajúcich konaniach nepreukázal, aby jeho zodpovednosť na náhradu škody z titulu pracovného úrazu bola vylúčená zákonnými dôvodmi, resp. aby preukázal, že sa v súvislosti s úrazom nedopustil zavineného protiprávneho konania. Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 24.11.2006 sp. zn. 7C/960/2001 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/14/2007, ktorý nadobudol právoplatnosť XX.XX.XXXX, súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi - Sociálnej poisťovni, ústredie K. 238.739 Sk s príslušenstvom. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že žalovaný porušil predpisy na zabezpečenie bezpečnosti ochrany zdravia pri práci, ktoré presne stanovil znalec vo svojom znaleckom posudku, konkrétne ust. § 132 ods. 1, 2, 4 Zákonníka práca, ust. § 132a ods. 1, 3 Zákonníka práce, § 8a ods. 1 písm. a), d) z. č. 330/1996 Z.z. a článku 57, 61 STN 743305 a porušenie predpisov bolo v priamej príčinnej súvislosti so vznikom škody. V uvedenom konaní boli podmienky zodpovednosti žalovaného za úraz, ktorý poškodený utrpel zistené a bolo konštatované, že poškodeného prítomnosť alkoholu v krvi v množstve X,XX ‰, nemala žiaden vplyv na konanie poškodeného a taktiež ani na vznik pracovného úrazu. Poškodený konal pri výkone pracovnej činnosti štandardným spôsobom a prácu nevykonával v rozpore so základnými zásadami bezpečnosti práce a ochrany zdravia pri práci. V predchádzajúcom konaní bol znalcom T. K. V. spracovaný dňa XX.XX.XXXX znalecký posudok, pričom úlohou znalca bolo posúdiť, či úraz poškodeného bol v priamej príčinnej súvislosti s výkonom jeho pracovných povinností, či k poškodeniu zdravia došlo v dôsledku úrazového deja, ktoré predpisy, pokyny o bezpečnosti práce mal žalovaný a poškodený dodržať, či niektorý z nich tieto predpisy porušil, tiež zaujať stanovisko k zistenému alkoholu u poškodeného, a zistený alkohol v krvi mal vplyv na prácu a úraz poškodeného, či poškodený jednal ľahkovážne a mohol úrazu predísť, či použitie ochranných prostriedkov mohlo zabrániť vzniku úrazu, resp. či zábradlie a plošina boli v perfektnom stave, čo bolo príčinou zlomenia zábradlia, či by k pracovnému úrazu došlo aj v prípade dodržania bezpečnostných predpisov, či porušenie predpisov o bezpečnosti práce a ochrany zdravia je v príčinnej súvislosti so vznikom škody a uviesť ďalšie skutočnosti súvisiace s predmetnou vecou. V konaní 7C/960/2001 sa súd zaoberal rovnakou procesnou obranou žalovaného a na základe vykonaného dokazovania aj nariadením znaleckého dokazovania dospel k záveru, že táto obrana nie je dôvodnou. Z protokolu IBP v O. zo dňa XX.XX.XXXX vyplynulo, že zo strany poškodeného nedošlo k porušeniu predpisov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. Zo strany žalovaného ako zamestnávateľa došlo k porušeniu ust. § 8 ods. 1 písm. b) z. č. 330/1996 Z.z. v nadväznosti na článok 57 STN 743305 v tom, že nezabezpečuje pracovisko pevnosť a stabilitu ochranného zábradlia pracovnej plošiny tak, aby vydržala normové prevádzkové zaťaženie rázom, a tým neohrozovala bezpečnosť a zdravie pri práci, tiež článok 61 STN 743305 v tom, že vonkajšie zábradlie nebolo chránené náterom proti atmosférickej korózii. Uvedené korešponduje aj so znaleckým posudkom znalca T. K. V., ktorý konštatoval, že poškodený nevykonával prácu v rozpore so zásadami bezpečnosti práce a ochrany zdravia pri práci a práve nefunkčnosť zábradlia bola príčinou prepadu poškodeného cez nepevné zábradlie. Zábradlie, pokiaľ by bolo funkčné, malo by držať zaťaženie v hmotnosti tela poškodeného a nepripustiť jeho pád z výšky. Nie je preto možné pričítať vinu poškodenému, ak pred prácou nekontroloval pevnosť zábradlia. Zo strany žalovaného neboli preukázané žiadne liberačné dôvody pre zníženie jeho zodpovednosti za pracovný úraz. Znalec v konaní 7C 960/2001 zaujal aj stanovisko k množstvu zisteného alkoholu v krvi poškodeného, pričom konštatoval, že hladina alkoholu v krvi v rozsahu X,XX ‰, ktorá je uvedená v doklade vystavenom Súdnym lekárstvom C. zo dňa XX.XX.XXXX, nemala žiadny vplyv na konanie a neskôr ani na vznik pracovného úrazu. Keďže žalovaný nepreukázal, že boli splnené zákonné podmienky pre zbavenie sa jeho zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 191 ods. 1 Zákonníka práce, účinného v čase úrazu, a k úrazu vzhľadom na šetrenie Inšpektorátu bezpečnosti práce v O. došlo v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného, špecifikovaného v PROTOKOLE, nárok žalobcu považoval za dôvodný, nakoľko žalovaný je osobou, ktorá sa dopustila zavineného protiprávneho konania, ktoré je v príčinnej súvislosti s dôvodom vyplatenia dávok sociálneho poistenia. Vychádzajúc z právoplatných rozhodnutí 7C 677/2001 a 7C 960/2001, súd prvej inštancie v spore nevykonal dôkazy navrhnuté žalovaným, ktorým chcel preukázať, že mu nemožno pripísať zavinené protiprávne konanie, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom poškodeného. Keďže žalovaný v konaní nemôže spochybníť predchádzajúce právoplatne skončené

konania a žalovaný nespochybnil rozhodné obdobie vyplatených dávok dôchodkového poistenia, ani ich výšku, tiež nespochybnil ani platby doposiaľ preukázané žalobcovi, súd výšku uplatneného peňažného nároku nepovažoval za spornú. Žalobca preukázal výšku škody, potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok poškodenému. Súd preto žalobe v celom rozsahu vyhovel, nakoľko vychádzajúc z predchádzajúcich právoplatných rozhodnutí nebolo zistené, aby poškodený mal spoluúčasť na vzniku škody a neboli zistené ani okolnosti, ktoré by svedčili o prípadnom znížení uplatneného nároku.

3. Pokiaľ žalovaný navrhol predmetné konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania o obnovu konania, ktoré mienil požiadať, súd uviedol, že nezistil, aby boli splnené podmienky pre prerušenie konania podľa § 164 z. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), teda aby prebiehalo iné súdne alebo správne konanie, v ktorom by sa riešila otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v predmetnej veci.

4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a § 262 CSP. Žalobca ako úspešná strana má nárok na náhradu trov konania, ale žalobca si náhradu trov konania neuplatnil a žalovanému ako neúspešnej strane náhrada trov konania nepatrí.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný odôvodňujúc, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP) a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP). Uviedol, že už v skorších vyjadreniach v priebehu konania, ako aj na pojednávaní namietal nárok žalobcu z dôvodu, že boli zistené nové skutočnosti ohľadom pracovného úrazu, ktoré bolo potrebné preveriť novým znaleckým dokazovaním. Súd však rozhodol vo veci bez toho, aby bolo nariadené nové znalecké dokazovanie, čím znemožnil žalovanému takýmto nesprávnym procesným postupom, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže nedošlo k vykonaniu úkonov tak, aby sa celý úraz mohol opätovne posúdiť. V prípade, ak by bolo ukončené nové znalecké dokazovanie tak, ako to navrhol žalovaný a potvrdili by sa skutočnosti, že poškodený bol minimálne spoluzodpovedný za pracovný úraz, dokázalo by sa, že nárok žalobcu je minimálne do istej miery neoprávnený. Žalovaný v konaní namietal, že zo strany poškodeného došlo k porušeniu Zákonníka práce, a to najmä v tom, že ako zamestnanec žalovaného nedodrжал platné predpisy zákona o BOZP, nakoľko preventívne neupovedomil žalovaného ako jeho zamestnávateľa, že došlo k poškodeniu zábradlia na pracovnej plošine, kde utrpel úraz, ako aj to, že pri výkone svojej práce poškodený bol pod vplyvom alkoholu. Napriek uvedenému súd konštatoval, že nebolo preukázané, že by boli žalovaným splnené zákonné podmienky pre zbavenie sa zodpovednosti za škodu. Žalovaný naďalej tvrdí, že poškodený mal alkohol v krvi v čase úrazu vyšší, a preto mu nebola zistená skutočná hladina alkoholu v krvi. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom konaní sa vyhotoví nové znalecké dokazovanie vo veci.

6. Žalobca k podanému odvolaniu uviedol, že s prihliadnutím na predchádzajúce už právoplatné rozhodnutia súdov, týkajúce sa totožných sporových strán je žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody oprávnený a dostatočne odôvodnený. Žalobca sa v plnom rozsahu stotožnil s vyjadrením súdu uvedenom v bode 30 rozsudku, v ktorom skonštatoval, že už v predchádzajúcich právoplatných rozhodnutiach vo vzťahu k rovnakým stranám sporu súd rozhodol o povinnosti žalovaného k úhrade vyplatených dávok sociálneho zabezpečenia konštatujúc zodpovednosť žalovaného na takto vzniknutej škode v súvislosti s pracovným úrazom poškodeného zamestnanca zo dňa XX.XX.XXXX. V konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 7C/960/2001 sa súd zaoberal rovnakou procesnou obranou zo strany žalovaného a na základe vykonaného dokazovania aj nariadeným znaleckým dokazovaním dospel k záveru, že obrana žalovaného nie je dôvodná. V bode 31 rozsudku súd odkazuje na obsahové znenie znaleckého posudku T. K. V., v ktorom znalec konštatoval, že poškodený zamestnanec nevykonával práce v rozpore so zásadami bezpečnosti práce a ochrany zdravia pri práci a aj z toho dôvodu nie je možné pričítať vinu poškodenému zamestnancovi, ak pred prácou neskontroloval pevnosť zábradlia. Znalec v konaní zároveň zaujal aj stanovisko k zistenému množstvu alkoholu v krvi poškodeného v znení, že takéto množstvo alkoholu v krvi nemalo žiaden vplyv na konanie a neskôr vznik pracovného úrazu poškodeného. Počas celého súdneho konania žalovaný nespochybnil rozhodujúce obdobie vyplatených dávok sociálneho zabezpečenia zo strany žalobcu, tiež nespochybnil ani ich výšku,

ani doposiaľ zrealizované čiastočné úhrady predmetných pohľadávok v prospech žalobcu. Podľa obsahu návrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

7. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

11. V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo k doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalovaným dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje. Preto len na zdôraznenie ich správnosti a k odvolacím dôvodom dopĺňa:

12. V civilnom sporovom konaní platí tzv. prejednacía zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou žalobcu a žalovaného, a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Úspech v konaní je možný len za náležitej podpory legitímnosti nároku, prostredníctvom dôkazov, ktoré strany predložia. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia a nepreukážu, nemôže byť za základ pre svoje rozhodovanie.

13. Skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce, sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, a teda môže dochádzať k jeho prerozdeľovaniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane tej-ktorej sporovej strany treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti.

14. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho, kto existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

15. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia v nadväznosti na odvolacie námietky s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti.

16. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 12.214,24 eur, odvolací súd považuje za vecne správny a náležite odôvodnený. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal,

že konajúci súd si nemohol osvojiť závery o predbežnej otázke zodpovedanej v iných konaniach, s touto odvolacou námietkou odvolací súd nesúhlasí. Podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ ide o rovnaký nárok a predmet konania, zásadne platí, že ak v skončenom konaní účastníkov došlo právoplatným súdnym rozsudkom k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa aj tento nový nárok odvodzuje, súd v tomto ďalšom civilnom sporovom konaní pri zodpovedaní predbežnej otázky je týmto vyriešením viazaný. Obdobný názor vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/44/2010 z 31.01.2012, v ktorom najvyšší súd vyslovil, že ak v občianskoprávnom konaní už bola právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením. Aj Ústavný súd SR už v náleze č. k. II. ÚS/349/09-36 z 20.01.2010 zdôraznil, že vzhľadom na zásadu prejudiciality vyplývajúcu z ust. § 135 ods. 2 O.s.p. (aktuálne § 194 ods. 1, 2 CSP), ako aj na zásadu viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami, vydanými v inom konaní podľa § 159 ods. 2 O.s.p. (aktuálne § 228 ods. 1 CSP), konajúci súd nemá možnosť výberu v otázke, či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa prejudiciálnou v súvislosti s riešením daného prípadu. Pokiaľ pri riešení prejudiciálnej otázky zaujme odlišné stanovisko, je takýto jeho postup, resp. z neho vyplývajúci záver arbitrárny pre jednoznačný rozpor so zákonom. Z uvedených rozhodnutí vychádzal Ústavný súd SR aj náleze č. k. III. ÚS/678/2014-55 zo dňa 17.03.2015.

17. Ako vyplýva z obsahu spisu rovnaký nárok žalobcu v konaní s rovnakým predmetom, avšak za iné vyplácané obdobie, si žalobca uplatnil v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 7C/677/2001, kedy právoplatným rozsudkom bol žalovaný zaviazaný žalobcovi zaplatiť titulom náhrady za výplatu sociálnych dávok - invalidného dôchodku (poškodenému B. Q., nar. XX.XX.XXXX) sumu 28.578 Sk za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX (č. l. 51 - 54). V konaní 7C 960/2001 vedenom na Okresnom súde Poprad si žalobca voči žalovanému uplatnil náhradu vyplatených dávok dôchodkového a nemocenského poistenia i náhradu úrazovej renty, pričom úrazová dávka je nadstavbovou dávkou k invalidnému dôchodku, kde súbeh invalidného dôchodku s úrazovou rentou je dávkou sociálneho poistenia. V uvedených konaniach bola riešená otázka zavinenia žalovaného, kedy ako je tomu v predmetnom konaní sa žalovaný bránil námietkou, že sa nedopustil zavineného protiprávneho konania, v dôsledku ktorého by za spôsobenú škodu zodpovedal, resp. že existujú liberačné dôvody vyvinujúce zamestnávateľa zo zodpovednosti za škodu pri pracovnom úraze. Ako vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.03.2007, č. k. 12Co/14/2007-339, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 7C/960/2001, v uvedenom rozsudku odvolací súd uvádza, že zo strany žalovaného ako zamestnávateľa došlo k porušeniu § 8 ods. 1 písm. b) z. č. 330/1996 Z.z. v nadväznosti na čl. 57 STN 743305 v tom, že žalovaný nezabezpečil pracovisko, pevnosť a stabilitu ochranného zábradlia pracovnej plošiny tak, aby vydržala normové prevádzkové náhodné zaťaženie rázom, a tým neohrozovalo bezpečnosť a zdravie pri práci a článok 61 STN 743305 v tom, že vonkajšie zábradlie nebolo chránené náterom proti atmosférickej korózii. Tiež znalec T. K. V. konštatoval, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu predpisov o bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, čo sa považuje za priamu príčinu vzniku škody z úrazu zamestnanca. Znalec zároveň konštatoval, že poškodený nevykonával práce v rozpore so zásadami bezpečnosti práce a ochrany zdravia pri práci, pričom práve nefunkčnosť zábradlia bola príčinou prepadu poškodeného cez nepevné zábradlie. Zábradlie sa inštaluje za účelom ochrany osôb proti neúmyselnému pádu a predpokladá sa, že zábradlie svojou konštrukciou a silou má udržať normové zaťaženie ako predpokladá článok 57 citovanej normy (zaťaženie rovnomerné, nahodilé, či rázom). Ak došlo pri práci poškodeným k prepadu dozadu, takéto zábradlie pokiaľ by bolo funkčné, malo vydržať zaťaženie hmotnosti tela poškodeného a nepripustiť jeho pád z výšky. Ak takéto zábradlie bolo skorodované v časti spojov, nemohlo už podľa znaleckého zistenia, či konštatovania inšpektorátu vydržať takéto nahodilé pády na zábradlie, čím si neplnilo jednoznačne svoju funkciu a odlomilo sa. Nie je preto možné dávať za vinu poškodenému, že pred prácou nekontroloval pevnosť zábradlia, pretože túto povinnosť mal v prvom rade žalovaný ako zamestnávateľ, a to povinnosť zabezpečiť trvalé konštrukčné prostriedky - pevné zábradlie na plošine vo výške troch metrov. Znalec uzavrel, že pri práci neboli dodržané bezpečnostné opatrenia v tom, že na danom pracovisku a zariadení - pracovná plošina so zábradlím - žalovaný nevykonával potrebnú údržbu a opravu, aby ochranné zábradlie plnilo funkciu ochrany osôb pred neúmyselným pádom do hĺbky voľného priestoru. Aj keď poškodený mal prítomnosť alkoholu v krvi X,XX ‰, uvedené množstvo nemalo žiaden vplyv na konanie poškodeného a neskôr na vznik pracovného úrazu. Poškodený konal pri výkone pracovnej činnosti štandardným spôsobom, nevykonával prácu v rozpore so základnými zásadami bezpečnosti práce a ochrany zdravia pri práci, a preto je daná plná zodpovednosť žalovaného. Zo znaleckého posudku znalca ďalej vyplynulo, že poveternostné vplyvy a agresívne prostredie spôsobili, že tepelné spojové materiály

- kovové súčasti zábradlia, boli napadnuté koróziou, čím sa oslabil zvarový spoj, znížila sa jeho pevnosť a samotné zábradlie prestalo plniť ochrannú funkciu. Ošetrovanie pred koróziou zvyšuje účinnosť a životnosť zariadenia a zábradlie na plošine nebolo vo vyhovujúcom stave, čím prestalo plniť ochrannú funkciu. Nekontrolovateľný pád poškodeného do zábradlia je situácia, ktorá pri výkone pracovnej činnosti vzniká, a v takom prípade má práve zábradlie zachytiť osobu proti pádu, aby sa zabránilo poškodeniu zdravia. K tomu však nedošlo, pretože žalovaný zariadeniu nevenoval zvýšenú pozornosť pred používaním formou plánovanej údržby. Žalovaný nevenoval ani preventívnej činnosti dostatočnú pozornosť, čím došlo k pracovnému úrazu poškodeného. Pokiaľ by žalovaný venoval dôslednejšiu pozornosť údržbe (ohliadke zábradlia), žalovaný by tak minimalizoval vznik udalosti na akceptovateľnú mieru. Znamená to, že poškodený zamestnanec by sa len udrel do zábradlia, ale neprepadol by do voľnej hĺbky, a preto takáto situácia zo strany žalovaného nie je akceptovateľná. Porušenie právnych predpisov zo strany žalovaného je v priamej príčinnej súvislosti so vznikom škody.

18. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, nakoľko okruh účastníkov v konaniach vedených na súde pod sp. zn. 7C 677/2001 a 7C 960/2001, predmet konania, ako aj hmotnoprávny základ nároku sú totožné, rozdiel je len v období, za ktoré si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody titulom vyplatenia sociálnych dávok, nemôže sa žalovaný brániť tým, že v každom takomto konaní by sa mali vykonávať znova všetky dôkazy preukazujúce nárok a tvrdenia žalobcu - Sociálnej poisťovne. Otázka, či sa žalovaný dopustil protiprávneho konania, ktoré malo za následok poškodenie zdravia poškodeného zamestnanca žalovaného, resp. či na svojom zranení nesie podiel i samotný poškodený, pokiaľ áno, v akom rozsahu bola riešená v konaní 7C 960/2001. V uvedenom konaní bola riešená otázka zavinenia žalovaného, kedy už v tomto konaní sa žalovaný bránil, že sa nedopustil zavineného protiprávneho konania. Ako vyplýva z obsahu spisu 7C 960/2001 v uvedenom konaní došlo k rozsiahlemu dokazovaniu, kedy bola nepochybne preukázaná plná zodpovednosť žalovaného za pracovný úraz poškodeného. Preto v každom ďalšom konaní, ktoré sa týka uplatnenia nároku na náhradu škody rovnakým titulom len z dôvodu iného obdobia vyplatenia sociálnej dávky (invalidného dôchodku), súd je povinný vychádzať zo záverov, ku ktorým došiel súd v konaní 7C 677/2001 a 7C 960/2001. Práve v konaní Okresného súdu Poprad, sp. zn. 7C/960/2001 bolo vykonané rozsiahle dokazovanie na preukázanie zavinenia a rozsahu škody na zdraví zamestnanca žalovaného. Odvolací súd sa preto nemôže stotožniť s názorom žalovaného, že uvedená otázka zavinenia žalovaného mala byť v konaní vyriešená novým znaleckým dokazovaním a nie ako prejudiciálna otázka v rámci konania o žalobe na plnenie.

19. Žalobca v predmetnom konaní preukázal všetky skutočnosti pre úspech v konaní, a to vyplatenie dávky poškodenému za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX a za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX a s poukazom na právoplatné rozhodnutie súdu o rovnakom nároku, rovnakom predmete konania, žalobca preukázal aj zavinené protiprávne konanie žalovaného, splnenie podmienok poškodeného pre vyplatenie dávok, resp. existenciu príčinnej súvislosti medzi zavineným protiprávnym konaním žalovaného a zdravotným poškodením zamestnanca žalovaného. Pokiaľ na preukázanie obrany žalovaný navrhol súdu vykonať dôkazy k otázke príčiny vzniku pracovného úrazu, či mechanizmus vzniku tohto pracovného úrazu, ako aj zodpovednosti žalovaného a poškodeného na tomto pracovnom úraze, všetky tieto otázky boli už raz jednoznačne zodpovedané súdom v právoplatnom rozhodnutí a súd v tomto konaní bol výsledkami dokazovania v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/960/2001, 7C 677/2001 viazaný. Rozsah zavinenia aj poškodeným B. Q. bol vyriešený a je nepochybné, že k poškodeniu došlo v priebehu zamestnania B. Q. u žalovaného ako zamestnávateľa, preto správne vecne pasívne legitimovaný v tomto konaní je žalovaný.

20. Pokiaľ žalovaný v odvolaní opakovane namieta, že za vznik pracovného úrazu je zodpovedný aj poškodený, k tomu odvolací súd uvádza, že zavinenie poškodeného bolo právoplatne vyriešené. K poškodeniu zdravia podľa právoplatného rozhodnutia súdu došlo výlučným zavinením žalovaného, preto ani v tomto konaní nie je dôvod prehodnocovať rozsah zavinenia žalovaného, resp. poškodeného. Preto pokiaľ si žalobca uplatnil voči žalovanému ako tretej osobe nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatom dávok v dôsledku zavinenia žalovaného, v zmysle ust. § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, je uplatnený nárok dôvodný.

21. K odvolacej námietke, že vo veci bolo potrebné nariadiť nové znalecké dokazovanie, čím súd znemožnil žalovanému nesprávnym procesným postupom, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže nedošlo k vykonaniu úkonov tak, aby sa celý úraz mohol opätovne posúdiť, odvolací súd zdôrazňuje, že nevykonanie

navrhovaných dôkazov žalovaným súdom prvej inštancie odvolací súd nehodnotí ako odňatie možnosti konať pred súdom. Vo všeobecnosti pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. O naplnenie tohto odvolacieho dôvodu pôjde vždy aj vtedy, ak hrubé vady v postupe prvoinštančného súdu spôsobili, že strane sporu bola odňatá reálna a efektívna možnosť konať pred súdom. Prvoradou povinnosťou súdu je totiž zabezpečiť svojou činnosťou výkon spravodlivosti. Navrhované dôkazy odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné vykonať, nakoľko podstatné pre vyriešenie veci bolo právne posúdenie veci, čo súd prvej inštancie dostatočne a správne hodnotil, vychádzajúc pritom z právoplatných rozhodnutí 7C 677/2001 a 7C 960/2001, v ktorých konaniach bola riešená otázka zavinenia žalovaného, v ktorom konaní sa súd zaoberal rovnakou procesnou obranou zo strany žalovaného ako je tomu v predmetnom konaní. Napokon znalec v predchádzajúcom konaní (a súdy sa s uvedeným stotožnili) zaujal stanovisko aj k zistenému množstvu alkoholu v krvi poškodeného a uzavreli, že takéto množstvo alkoholu v krvi (X,XX ‰) nemalo žiaden vplyv na konanie a neskôr vznik pracovného úrazu poškodeného. Preto otázky, ktoré žalovaný novým znaleckým dokazovaním chcel vyriešiť, neboli pre posúdenie veci potrebné.

22. Keďže rozsudok Okresného súdu po jeho preskúmaní odvolacím súdom nevykazuje žiadne vady, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom súd prvej inštancie náležite odôvodnil svoje rozhodnutie a v priebehu konania nedošiel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec správne aj právne posúdil, preto rozsudok súdu prvej inštancie bol ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdený. Správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní žalobca bol síce plne úspešný, avšak nežiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania a neúspešný žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).